

[Holger Larsen.]

nævnets sammensætning. Det foreslås, at rettens medlemstal nedsættes med 3, således at ankenævnet i stedet for det oprindeligt foreslåede antal medlemmer, nemlig 9, bliver på 6 medlemmer. Et af disse medlemmer skal have kontakt med arbejdsmarkedet, dels for at man kan være i så god kontakt dermed som muligt, dels for at man kan være sikker på, at det bliver et medlem med kendskab til den optræning af erhvervs-hæmmede, der foregår rundt omkring i mange kommuner.

Ligeledes har man fundet det rimeligt, at han skal have tilknytning til arbejdsanvisningskontorerne. Det er underforstået, at vedkommende skal have noget kendskab til revalideringsproblemerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til den meget udførlige betænkning, udvalget har afgivet, og hvori man dels kommer ind på de problemer, vi har drøftet i udvalget, dels fremsætter meget udførlige bemærkninger til hver enkelt paragraf, skal jeg på flertallets vegne indstille alle ændringsforslag og derefter lovforslaget til vedtagelse.

Må jeg derefter gøre et par bemærkninger som mit partis ordfører.

Jeg beklager meget stærkt, at det ikke er lykkedes os at få bred tilslutning til gennemførelsen af dette lovforslag, som jo indeholder en nydannelse. Det har gennem mange år været et ønske hos de invaliderede at få en instans at indanke deres problemer for. Når det drejer sig om en sådan lovgivning, hvor der skal tages hensyn til mange menneskelige problemer, ville det være rart, om vi kunne undgå politisk strid derom. Når nu venstre og de konservative så aktivt har deltaget i udvalgsarbejdet, havde det været tiltalende, om vi også ved afslutningen af arbejdet kunne være nået til enighed. Jeg beklager det standpunkt, de to partier har taget. Lige til den sidste dag i udvalget måtte udvalgsmedlemmerne få den opfattelse, at vi i og for sig var enige — navnlig med venstres repræsentanter — om de punkter, som omtales i ændringsforslagene nr. 5

og 6, og hvortil vi altså nu tager en anden stilling end venstre og de konservative. Meget af det, der omtales i disse to ændringsforslag, er foranlediget af de herrer udvalgsmedlemmer fra venstre; lige til den sidste dag troede jeg faktisk, vi var enige om disse ændringsforslag. Derfor forstår jeg ikke rigtig det, som udtales i mindretallets bemærkninger i betænkningen, nemlig at appellinstansens sammensætning er utilfredsstillende. Det kan i alt fald ikke være et ordvalg, som hidrører fra venstres ordfører, det ærede medlem hr. Krogh.

Vi var jo enige den dag, vi skulle til at afgive betænkning, og man gav den dag en helt anden begrundelse for, at man ville gå imod lovforslaget, idet man nemlig inddrog det spørgsmål, om invalideforsikringsretten i tilfælde af, at dens medlemmer var enige om afgivelse af en kendelse, skulle have lov at indanke den for appellinstansen. Hertil sagde vi afgjort nej, fordi vi var bange for, at det så efterhånden i alle tilfælde ville blive appellinstansen, der skulle træffe afgørelsen, og så var vi jo lige langt; så ville den enkelte rentemodtager ikke få lejlighed til at appellere, idet den endelige afgørelse var truffet, inden han fik besked. Det var på dette punkt, vi var uenige, men det er jo muligt, at de ærede ordførere nærmere kan forklare, hvad der er sket i mellemtiden; både formanden for udvalget og jeg mente, at vi var enige med de ærede medlemmer på dette punkt, og jeg ville have været overordentlig tilfreds, om vi kunne have gennemført dette i enighed. Venstre og konservative har altså ikke villet være med til en nydannelse på dette område, og det beklager jeg som sagt.

Krogh: Jeg skal senere i min tale knytte nogle enkelte bemærkninger til det, som socialdemokratiets ordfører har talt om, men forinden vil jeg gerne fremføre nogle almindelige betragtninger om det lovforslag, der her er til behandling.

Under det 3-årige udvalgsarbejde med dette lovforslag er der berørt så mange.